

Stiftsvallfärd 4.9.2021 Vadstena

Kära utvalda, heliga! Så hälsar Paulus de kristna i Kolosse – och så hälsar jag er här i Vadstena. Genom Guds kallelse och dopets nåd är ni Guds heliga folk. Ni har fått en värdighet som Faderns älskade barn och en kallelse att tjäna Kristus och sprida hans evangelium i Andens kraft. För att sprida det måste vi först lära känna det och leva av det. Evangeliet måste bli vårt dagliga bröd, som får genomsyra vårt sätt att tänka, tala och handla. Tron måste bli synlig i vad vi gör. ”Tron utan gärningar är död” (jfr Jak 2:17, 26). Som Jesu bröder och systrar får vi utföra hans gärningar. Vi får fortsätta hans verk. Vi är smorda med den helige Andes smörjelse (jfr Luk 4:18), för att vi i Jesu efterföljd skall ta oss an de behövande, som Jesus visar oss i sina Saligprisningar.

Det glada budskap som Jesus förkunnade i synagogan i Nasaret förkunnas också för oss här idag i Vadstena. Sedan hänger det på oss för att det som förkunnas skall bli förverkligat genom oss. Vi talar därför om *Diakonia*, tjänandet av de behövande i Jesu efterföljd, som en grundpelare för hela det kristna livet. Vi måste alla, både som enskilda och församlingar, bli bättre på att tjäna de fattiga, trösta de sörjande och mätta de hungriga. Det stora hindret för oss är ofta *hedonismens* frestelse: alltså att vi tänker mer på egen bekvämlighet, på njutning och nytta för vår egen del. Det är en livsfarlig frestelse för Guds heliga folk.

Hur skall vi då få hjälp för att stå emot detta? Vi behöver verkligen Guds nåd. Vi behöver bönen och sakramenten. Vi behöver *Liturgia* för att förverkliga *Diakonia*. Genom eukaristins liturgi leds vi in den tjänande grundhållning av tillbedjan och tacksägelse, som gör att vi öppnar oss på djupet för Jesus och hans evangelium. I eukaristin blir Jesu offer på Golgota sakramentalt närvarande. Jesu självutgivande kärlek blir ingjuten i oss. Vi förvandlas och blir mer Kristus-lik. Då vill vi också efterlikna honom, som kom för att tjäna de fattiga och utge sig själv av kärlek för alla. I eukaristin får vi ta emot ”kärleken, det band som ger fullkomlighet” (Kol 3:14). Därför är eukaristin livsviktig för oss, så att vi blir allt mer rotade i Guds kärlek och binds samman med honom och med varandra i kyrkan.

Eukaristin hjälper oss att bli befriade från en annan vanlig frestelse: *konsumismen*. Människan riskerar i vår tid att bli reducerad till konsument, producent och patient. Konsumismen försöker intala oss att vi blir lyckligare genom att konsumera varor, underhållning, ja, till och med människor. Den vill få oss att längta efter omedelbar behovstillfredsställelse. Istället medför det ofta ett ständigt missnöje, eftersom det alltid finns något bättre och häftigare att längta efter. Men den som genomsyrats av ett eukaristiskt klimat lever i tacksägelse för Guds godhet och kan lättare stå emot konsumismens försåtliga dragningskraft.

Som döpta tillhör vi en speciell människotyp, *homo liturgicus*. Vi får leva i en ständig kärleksrelation till Jesus Kristus, som vi får tillbe, tacka och tjäna genom allt vad vi är och gör. I honom finner vi då den glädje och frid som ingenting annat kan ge oss. I eukaristin får vi den nåd och det motgift som gör att konsumismen inte kan få oss i sitt grepp. När vi tar emot, ja, konsumerar Jesus i hans fulla verklighet i eukaristin, får vi den näring och den inspiration vi behöver för att vårt liv skall bli fruktbart – både för oss själva och för andra.

Gemenskapen med den Gud som i sig själv är gemenskap mellan Fadern och Sonen i Andens enhet har vi fått som en gåva i dopet. Där blev vi ett Andens tempel, där hela Treenigheten bor som i sitt eget hem. Denna gemenskap – *Koinonia* – präglar hela vårt liv, ja, hela verkligheten. Den hjälper oss att inte fastna i en annan frestelse, *individualismen*, som ofta präglar vår omgivning. Man vill absolut vara oberoende och stå på egna ben så tidigt och så mycket som möjligt. Man lever i ensamhushåll och dör i sin ensamhet. Samtidigt längtar många innerst inne efter gemenskap, men man har inte lärt sig att leva i gemenskap. Därför är *Koinonia*, den gemenskap som har sitt ursprung i Guds inre, treeniga liv och strålar fram i kyrkans gemenskap, ett botemedel mot denna individualism, som kan göra livet så ödsligt för många. Våra församlingar har alla den underbara uppgiften att visa hur berikande det är när människor av olika ursprung, kultur och social bakgrund kan mötas i trons och kärlekens gemenskap.

Hur skall vi då som kristna kunna förmedla allt detta omkring oss? Hur kan vi göra evangeliet tydligt? Först och främst måste vil naturligtvis själva vara genomsyrade av evangeliet. *Diakonia*, *Liturgia*, *Koinonia* måste bli kött och blod i oss. Vi måste låta oss drivas av Andens inspiration och hitta vägar att ge evangeliet vidare. Evangelisation är inte bara reserverat för ett fåtal präster och gudsvigda. Ni är alla Guds utvalda, heliga. Ni är kallade att hjälpa era medmänniskor, som ofta sitter fast i *hedonism*, *konsumism*, *individualism* att hitta en ny väg, den sanna vägen som leder till evigt liv, Jesus Kristus själv.

Om vi begrundar vad *Diakonia* innebär, kan vi hitta möjligheter att genom karitativa insatser göra evangeliet synbart. Om vi ser närmare på *Liturgia*, upptäcker vi att bön, gudstjänstliv och spiritualitet kan lysa upp tillvaron och ge den en djupare grund. Om vi lever i och av *Koinonia* ser vi att vår gemenskap med Gud i Kristus och hans kyrka kan anta många former. Enheten i tro, hopp och kärlek kan uttrycka på otaliga sätt. Mångfalden i enhet är en ständig inspiration för vår evangelisation. Och detta uppdrag anförtrot jag med varma hand åt er alla, Guds utvalda, heliga folk!